

Άγιος Ιωσήφ Ιερομάρτυς Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης (2024)

3 Ιουνίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

3 Ιουνίου ...

Άγιος Ιωσήφ Ιερομάρτυς Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης ...

Ο Ιωσήφ καταγόταν από την Δημητσάνα της Πελοποννήσου , Διετέλεσε Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης την δύσκολη περίοδο της Τουρκοκρατίας ,

πριν από την έκρηξη της Επανάστασεως , κατά την έναρξη της οποίας συνελήφθη από τους Τούρκους , Θανατώθηκε ως Εθνομάρτυρας ...

Δεν υπάρχει Επίσημη πράξη Ανακηρύξεως της Αγιότητας Του από το Οικουμενικό Πατριαρχείο , διότι κάτι τέτοιο θα προκαλούσε έντονες αντιδράσεις από μέρους της Τουρκικής κυβερνήσεως ,

συγκαταλέχτηκε στο Αγιολόγιο της Θεσσαλονίκης , έχει καθιερωθεί στην συνείδηση του Χριστιανικού πληρώματος όχι μόνο ως Εθνομάρτυρας , αλλά και ως Ιερομάρτυρας ...

Ο Ιωσήφ προερχόταν από την γνωστή οικογένεια των Αντωνόπουλων , η οποία προσέφερε πολλά στον αγώνα του 1821 μ.Χ. ,

την Μόρφωση Του την έλαβε στην γενέτειρα Του , την ολοκλήρωσε στην Σμύρνη η στην Κωνσταντινούπολη η στο Άγιο Όρος ...

Ο Μοναχός Χριστόφορος Ο Προδρομίτης σημειώνει ,

ικανήν παιδείυσιν , τήν τε θύραθεν καὶ μάλιστα τῶν καθ' ἡμᾶς παιδευμάτων , ικανήν παιδείυσιν , την τε θύραθεν και μάλιστα των καθ ἡμᾶς παιδευμάτων ...

Ο Ιωσήφ διακρινόταν ιδιαίτερα για την Μόρφωση Του , την Ευσέβεια Του , την εργατικότητα Του , συνέβαλε οικονομικά στην έκδοση διαφόρων Έργων όπως ,

της Επιτομῆς χρονολογικῆς τῆς Γενικῆς Ἱστορίας , ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν ἡμετέραν μετενεχθείσης διάλεκτον μετὰ πλείστων σημειώσεων ἐπαυξηθείσης ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς Λάμπρου Ἀντωνιάδου , τοῦ ἐκ Μοισίας και της Γεωγραφίας του Διονυσίου Πύρρου του Θετταλού , η οποία εκδίδεται για πρώτη φορά το 1818 μ.Χ. ...

Προέτρεψε Τον Ὅσιο Νικόδημο Τον Αἰγιορείτη , στην Σύνταξη του Συναξαριστή , ενός Ἔργου την έκδοση του οποίου εἶχε υποσχεθεῖ να χρηματοδοτήσει , μετὰ τον Θάνατο Του Νικοδήμου το 1819 μ.Χ. ,

Ο Ἰωσήφ εκπλήρωσε την υπόσχεση Του , επιθυμώντας να παραμείνει μυστική η προσφορά Του , ἐνίσχυσε οικονομικά και την Σχολή της γενέτειρας Του ...

Το φθινόπωρο του 1809 μ.Χ. μετείχε στην Πατριαρχική Σύνοδο ως Μητροπολίτης Δράμας ,

τον Νοέμβριο του 1810 μ.Χ. Ο Ἰωσήφ μετατέθηκε στην Θεσσαλονίκη για να Διαδεχθεῖ τον αποθανόντα Γεράσιμο ...

Η Μητρόπολη της Δράμας ἦταν μία πτωχή Εκκλησιαστική Περιφέρεια σε σχέση με την Θεσσαλονίκη , η προαγωγή αποτελούσε πράξη Αναγνώρισεως της προσφοράς Του , ἀπὸ την περίοδο της Ποιμαντορίας Του στην Θεσσαλονίκη ,

Διασώζεται μία ἐνθύμησις σε Χειρόγραφο του ΙΕ - ΙΣΤ Αἰῶνα , που Αναφέρεται σε επίσκεψη Του στην Μονή Βλατάδων , αὐτῷ 1812 Φεβρουαρίῳ β' ἦλθεν ὁ ἅγιος Θεσσαλονίκης κϋρ Ἰωσήφ , Ὁ γράψας σύγκελλος Ἀνθιμος ...

Το 1815 μ.Χ. σε κώδικα του 1789 μ.Χ. που ἀνήκε στον Ἱερό Ναό της Παναγούδας , βρίσκουμε σημείωση που ἀναφέρει ὅτι θεωρήθηκε ὁ λογαριασμός του Επιτρόπου Γ. Πάϊκου κατὰ τον Ἰούνιο του 1815 μ.Χ. ἐνώπιον του Ἀρχιερέως ,

στο τέλος ὑπάρχει υπογραφή Του Μητροπολίτη οὕτως † ὁ Θεσσαλονίκης Ἰωσήφ ὑποβεβαιοῖ ...

Απὸ το 1819 μ.Χ. ἕως το 1821 μ.Χ. Ο Ἰωσήφ μετείχε στην Πατριαρχική Σύνοδο , ως Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης , συναντοῦμε την υπογραφή Του σε συνοδικὰ ἐγγράφα και γράμματα ,

στην ἐγκύκλιο του 1820 μ.Χ. την οποία ἀπευθύνει Ο Γρηγόριος Ο Ε' πρὸς Τον Μητροπολίτη , τους Ἐπισκόπους και τον Λαό της Θεσσαλονίκης με σκοπὸ να μην παρασυρθοῦν ἀπὸ το κίνημα του Ἀλή , ἀλλὰ να παραμείνουν πιστοὶ στο Σουλτάνο ...

Επίσης το 1821 μ.Χ. Ο Ἰωσήφ ως Συνοδικὸς υπογράφει και την ἀφοριστική ἐπιστολή των πρωταγωνιστῶν του Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγώνος , αὐτὲς οι ἐνέργειες Του δεν πρέπει ὅπως ἔχει ἀποδειχθεῖ ἀπὸ την Ἱστορική ἐρευνα , να ἐκληφθοῦν ως προδοτικές ,

ἀλλὰ να ἐρμηνευθοῦν σε συνδυασμὸ με το ὅλο κλίμα της περιόδου και κυρίως με το δύσκολο ρόλο που εἶχε ἀναλάβει το Πατριαρχεῖο ως Προστάτης του Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ ...

Μετά την έκρηξη της Επανάστασης στις παραδουνάβιες περιοχές , Ο Πατριάρχης διατάχθηκε διαφρμανίου στις 9 Μαρτίου

να στείλει στην Πύλη κάποιους από τους προκρίτους Αρχιερείς ...

Οι συλλήψεις Των Αρχιερέων πρέπει να έγιναν σταδιακά , πρώτος πρέπει να συνελήφθη και να φυλακίστηκε ο Εφέσου Διονύσιος , δεν συναντούμε την υπογραφή του σε κανένα από τα Πατριαρχικά έγγραφα που αποκηρύσσουν το κίνημα ,

ακολούθησαν Ο Νικομηδείας Αθανάσιος και Ο Αγκιάλου Ευγένιος που Θανατώθηκαν μαζί με Τον Πατριάρχη Γρηγόριο Τον Ε' ...

Μετά την 10η Απριλίου συνελήφθησαν και φυλακίστηκαν στο φούρνο του Μποσταντζήμπαση Ο Δέρκων Γρηγόριος , Ο Τυρνόβου Ιωαννίκιος , Ο Αδριανουπόλεως Δωρόθεος και Ο Θεσσαλονίκης Ιωσήφ ,

η φυλάκιση Των Αρχιερέων διήρκεσε για αρκετό χρονικό διάστημα , στις 27 Μαΐου , όταν ο Σουλτάνος πληροφορήθηκε την πυρπόληση του τουρκικού δικρότου στη Λέσβο , διέταξε προς αντεκδίκηση την Θανάτωση των φυλακισμένων ...

Έτσι , στις 3 Ιουνίου Τα Θύματα μαζί με τον Δήμιο τους μεταφέρθηκαν στην ευρωπαϊκή παραλία του Βοσπόρου για να εκτελεσθούν ,

Πρώτος απαγχονίστηκε Ο Τυρνόβου Ιωαννίκιος στο Αρναούτ Κιοϊ , μετά Ο Αδριανουπόλεως στο Μεγάλο Ρεύμα , τρίτος Ο Ιωσήφ στο Νεοχώρι και Τέλος Ο Δέρκων στα Θεραπειά ...

Μετά τον Θάνατο Του Ιωσήφ η περιουσία Του δημεύθηκε και έτσι στερήθηκε και η Σχολή της πατρίδας Του την οικονομική ενίσχυση που δεχόταν από Αυτόν ,

τον Ιούλιο του ίδιου έτους στον Μητροπολιτικό Θρόνο της Θεσσαλονίκης μετατέθηκε Ο Αίνου Ματθαίος , Ο οποίος παρέμεινε μέχρι το 1824 μ.Χ.